

El foc de l'Esperit

Dij, 6/06/2013 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

L'Esperit irromp en la primera Pentecosta a través de llengües de foc, que es col·loquen a sobre de cadascun dels presents. En rebre el foc de l'Esperit, totes les persones creients en Jesús, que es troben reunides en comunitat, senten que s'omplen de força i s'expressen mitjançant diversitat de llenguatges. Aquesta plenitud espiritual aglutina totes les dimensions humanes i ens obre horitzons de novetat.

L'Esperit, com el foc, il·lumina. La làmpada no s'amaga sinó que s'encén per donar llum a tots els que la necessiten. La llum combat l'obscuritat i arruïna les tenebres. L'Esperit il·lumina els cristians perquè visquin la seva fe en la lucidesa i el discerniment. Proporciona amor a la veritat. Evita l'engany. Promou la transparència. La llum crea ombres, però és més forta que elles. La Paraula de Déu es converteix en llum per al camí. Seguir Jesús no és una tasca fàcil, però la llum de l'Esperit il·lumina la ment perquè prengui les decisions oportunes. Discerniment, humilitat, obertura. Pregària, silenci, disponibilitat. Veritat, acceptació, seguiment. La meditació de la Paraula, la lectio divina, la teologia, la catequesi, les lectures espirituals... son vies per augmentar el coneixement de Déu i il·luminar la vida. Veure el món amb els ulls de Déu.

L'Esperit, com el foc, escalfa. El foc aglutina al seu voltant, perquè escalfa. Crea comunitat, afavoreix les relacions afables, impulsa l'amor i la fraternitat, estreny els vincles amb les altres persones. La comunitat cristiana, sensible a la presència de l'Esperit, potencia el grup. Les celebracions litúrgiques perden escalf quan els presents s'escampen. El foc es mostra a les parròquies i a les comunitats cristianes que col·laboren, que treballen en equip, que participen en les activitats conjuntes, que aprenen a cridar-se pel seu nom. Quan els pastors fan olor d'ovella, l'Esperit està present. La comunitat s'obre al món i crea llaços de solidaritat, pau, amistat i empatia. Estimar el món amb el cor de Déu.

L'Esperit, com el foc, crema i transforma. Destruïx el que és negatiu, però sobretot purifica i transmuta les substàncies. Els aliments, a través de la cocció del foc, es converteixen en més apetitosos i saludables. El gresol refina l'or. L'Esperit transforma l'egoisme en amor, el pecat en gràcia, la vida tancada sobre ella mateixa en un do per als altres. Dóna impuls per a la missió. Jesús així ho proclama: «He vingut a calar foc a la terra, i com voldria que ja estigués encesa!» (Lc 12,49). Ser testimonis de l'amor de Déu, que contagien, «No és veritat que el nostre cor s'abrusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures? (Lc 24,32). Vides ardents més que plans estratègics. Viure la santedat de Déu.